

BİR BÜSELİK MEHLİKÂ SULTAN

Şiir: Yahya Kemal Beyath
Beste: Cinuçen Tanrıkorur

Aksak (♩ = 136)

Meh-likâ Sul- tana â- şık yedi genç (Şaz..

..) Geceşeh- rin kapı- sını dan şık- tı (Şaz..

..) Mehlikâ Sul- tana â- şık yedi genç (Şaz..

..) Kara rev- dâ- lı birer â- şık- tı

İh Bir hayâ- let gibi dün- yâ güzeli (Şaz..

..) Girdiğin- den- beri rü- yâ- ları-na (Şaz..

..) Hepsi mes-rûr o muam- mâ güzeli (Şaz..

..) Gittiler gör- meğe Kaf dağ- ları na...

(Aranağmesi)

Hepsi sır- tın- da a-bâ gün- ler- ce...

Gittiler, iç- leri hic- ran- la dolu (Şaz..

Her günün uf- kunu sar- dık- ça gece (saz..

(ağırca) (♩ = 108) Dediler bel- ki son ak- şam- dır bu

Ah Bu emel gur- beti-nin yok- turu-cu (saz..

Dâ-imâ yol- ları-zar, kalb- üzü-lür (saz..

Öm-rüol- duk- ça yürür her yol- cu (saz..

Varmadan men- zile bir yer- de ö-lür...

(Aranağmesi)

Mehlikâ' nın kara sev- dâ- lıla-rı (saz..

Vardılar çık- rığı yok bir kuyu ya...

Mehlikâ' nın kara sev-dâ- lıları (saz..

Baktılar kor- kulu göz- ler- le suya (saz..

Gördüler ay- nada bir giz- li cihan (saz..

..) Uf-ku çep- çev- re ölüm ser- vileri (saz..

..) Sandılar doğ- dui-çin- den bir an 0

u zun göz-lü, u- zun saç lı pe- ri (Ara

nağmesi..)

..) Buhazin yol- cuların en küçüğü (saz..

..) Bir zaman bak- tı o vî- ran kuyuya (saz..

..) Ve neden son- ra gümüş bir yüzüğü (saz..

..) Parmağın-dan çı ka rıp at- tı suya..

(Ara nağmesi)

Su çekil- miş gibi rû- yâ ol- du (saz..

..) Erdiler yol- culu ğun son demine (Saz..

..) Bir hayâl â- lemi pey- dâ ol- du (Saz..

..) Göçtüler hep o hayâl â- lemine (Saz..

..) Mehlikâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Seneler geç- ti henüz dön- mediler (Saz..

..) Mehlikâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Oradan dön- meyecek- miş dediler... Dön-

meyecek- miş... dedi ler...

(ağır laş!) p pp (Son)

MEHLİKÂ SULTAN

Yahyâ Kemal Beyatlı

Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Gece şehrin kapısından çıktı.
Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Kara sevdâlı birer âşıktı.

Bir hayâlet gibi, dünyâ güzeli
Girdiğindenberi rüyâlarına,
Hepsi mesrûr, o muammâ güzeli
Gittiler görmeğe Kaf dağlarına.

Hepsi sırtında abâ günlerce
Gittiler, işleri hicranla dolu.
Her günün ufkunu sardıkça gece,
Dediler "Belki son akşamdır bu!"

Bu emel gurbetinin yoktur ucu,
Dâimâ yollar uzar, kalb üzüldür.
Ömrü oldukça yürür her yolcu,
Varmadan menzile bir yerde ölür.

Mehlikâ'nın kara sevdâlıları,
Vardılar çıkışı yok bir kuyuya.
Mehlikâ'nın kara sevdâlıları,
Baktılar korkulu gözlerle suya.

Gördüler aynada bir gizli cihan,
Ufku şepçevre ölüm servileri.
Sandılar doğdu içinden bir an,
O uzun gözlü, uzun saçlı peri.

Bu hazin yolcuların en küçüğü,
Bir zaman baktı o vîran kuyuya.
Ve neden sonra gümüş bir yüzüğü,
Parmagından sıyrıp attı suya.

Su çekilmiş gibi rüyâ oldu.
Erdiler yolculuğun son demine.
Bir hayâl âlemi peydâ oldu,
Göçtüler hep o hayâl âlemine.

Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Seneler geçti, henüz dönmediler.
Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Oradan dönmeyecekmiş dediler.